

Sociolog Hampl: Kam nás vede vláda? Padlý stát. Žádné zákony, každý si sem může přijít nakrást

- editor007 | 29. března 2024

ČESKO: Pětikoalice má pořád ještě určitou šanci, že jí volební výsledek umožní pokračovat ve vládnutí. Pokud se podaří protlačit korespondenční volbu, má setrvání u moci téměř jisté. Ale ani bez ní není bez šancí.

Příznivci Fialovy vlády věří, že když úplně zničí vlastní zemi, nebude to vadit, protože na ně čekají s otevřenou náručí v nejrůznějších celoevropských a globálních centrálách. „Jenže ve chvíli, kdy už tu nebude co drancovat, skončí obdivné články a poklepávání po ramenou, a pro špinavé slovanské podlidi z jakési ‚p*dele‘ ve střední Evropě bude zase jen pohrdání,“ říká pro ParlamentníListy.cz sociolog Petr Hampl.

Vaše nová kniha o sebedestrukci Západu s názvem *Střízlivění* možná přivede některé čtenáře k otázce, jakou roli v tom ničení sebe sama může hrát politické vedení v těch zemích, které do EU vstoupily po 1. květnu 2004, tedy i Česka. Je z toho pohledu nevýznamné, zda je u nás premiérem Petr Fiala, pro něhož je slovo z Bruselu slovem božím, nebo Andrej Babiš, který verbálně s ledasčím z Unie pocházejícím nesouhlasí, nebo někdo třetí, kdo by dokázal nejen slovně oponovat, ale i konat proti tomu, co nevyhovuje českým zájmům?

V té knize vyjadřuji domněnku, že jednotlivé země a národy Západu, kam počítám i nás, budou na novou situaci reagovat různě. Některé budou setrvávat ve snění o převaze nad celým světem a ve snění nad domnělými výhodami globálního volného trhu. Jiné se vydají vlastní cestou tak, aby využily změněné situace k vybudování něčeho nového. To je případ Maďarska, ale i Rakouska, které vzbuzuje méně pozornosti, nicméně jde podobnou cestou jako Maďarsko. Národní vlády v tom hrají naprosto zásadní roli – pokud se jim podaří reálně převzít moc. Ono se totiž může stát, že země bude mít dobrého premiéra, ale fakticky bude nadále řízena aliancí nadnárodních korporací, post-sorosovských neziskovek a amerických tajných služeb.

Premiér Fiala znamená pokračování a urychlování civilizačního úpadku. Premiér Babiš znamená jeho zpomalování. Znamenali by premiér Okamura nebo premiérka Konečná zvrát? Možná. Nevíme to.

Rozhodně ale platí, že v tuto chvíli musí být prioritou odvrátit dvě bezprostřední hrozby. Tou první je kolonizace naší země muslimskými hordami, tou druhou válka s použitím zbraní hromadného ničení. V obou těch záležitostech je celá opozice od ANO po Rajchla stejně jednoznačná a stejně razantní.

Co je ale jejich razantnost platná ve světle servility pětikoaliční vlády, což se prokázalo i při přijetí migračního paktu, který v únoru schválili zástupci členských států Evropské unie. Česko svou původní bezvýhradnou podporu až adoraci paktu proměnilo ve zdržení se při hlasování. Nezvýraznilo touto „zásadní“ změnou jen to, že na něm v EU vůbec nezáleží? A řeklo tím o sobě něco?

Nejde jen o jedno naprosto děsivé hlasování, které v důsledku může znamenat, že na našem území budou usídleny statisíce nebo miliony muslimů či Afričanů. Vláda Petra Fialy takto postupuje ve všech oblastech. To znamená, že podniká systematické kroky k tomu, aby tu vznikl tzv. *failed*

state. Tedy území, kam si kdokoliv může přijet pro suroviny, na lov otroků nebo pro jakékoliv jiné zdroje. Kde neplatí žádné zákony a kde místní lidé žijí v neustálém strachu a bídě. Kde neexistuje školství ani zdravotnictví, kde se z bezpečnostních orgánů staly zkorumpované bandy a tak dále.

Neříkám, že je to naše situace. Spousta oblastí života ještě funguje setrvačností docela dobře. Ale pohybujeme se směrem k *failed state*. A nutno přiznat, že vláda Petra Fialy má k těm krokům silný a jednoznačný mandát. Její strana vyhrála studenou občanskou válku, drží nyní všechny trumfy a nemá žádný důvod dělat kompromisy.

Její příznivci věří, že když úplně zničí vlastní zemi, nebude to vlastně vadit, protože na ně čekají s otevřenou náručí v nejrůznějších celoevropských a globálních centrálách. Jenže ve chvíli, kdy už tu nebude co drancovat, skončí obdivné články a poklepávání po ramenou, a pro špinavé slovanské podlidi z jakési „p*dele“ ve střední Evropě bude zase jen pohrdání.

Budou volby do Evropského parlamentu, které se uskuteční za dva a půl měsíce, jen dalším postrčením Západu k sebestrukci, že ani ta opatření, která se na obyvatele zemí EU valí a která začínají jako škodlivá vnímat zatím jen zemědělci a motoristé, nepřesvědčí většinu voličů, aby tomuto trendu řekli dost?

Veřejný prostor je teď plný velkohubých formulací, kde různí kandidáti lžou o tom, co se změní, dostanou-li se do Evropského parlamentu oni. Nechtě si čtenář sám spočítá, co by se změnilo, pokud by například stovka eurofanatických poslanců byla nahrazena stovkou rozumných. Na činnost europapalášů by to nemělo nejmenší vliv. Stejně tak by to nemělo nejmenší vliv na zastrašování malých států velkými. Nezastavilo by to Green Deal. Nevedlo by to k ochraně hranic schengenského prostoru. Jediná změna by spočívala v tom, že schvalování některých dokumentů by bylo pracnější a nervóznější.

Zkrátka, všechny trendy budou pokračovat jako před volbami, a to bez ohledu na jejich výsledek.

Je naše země rozdělena na populisty, extremisty a euroskeptiky na jedné straně - a na ty, kdo to s Českou republikou myslí dobře, a proto volí pětikoalici, jak se domnívá lídryně STAN do eurovoleb a možná budoucí česká eurokomisařka Danuše Nerudová?

Nemyslím, že bychom měli ztrácet čas pocity paní Nerudové. Ta dáma je zajímavá vlastně jen tím, že ukazuje, že slaboduchá a nevzdělaná žena může v současném prostředí získat profesorský titul, může se stát rektorkou vysoké školy a vlastně ani nevadí, že jí je ta škola rozkradena pod rukama.

Téměř nikde se neprojevuje současný civilizační úpadek tak děsivě. Intelektuálové byli vždy arogantní a nezodpovědní, ale nebyli hloupí a primitivní.

A jak je to s těmi populisty, extremisty a euroskeptiky, jak onálepkovala ty, které je třeba ve volbách porazit?

V každém sporu má každá strana pocit, že ta jejich je skvělá, a že ta druhá je zlá, zákeřná, amorální a podobně. Ale rozumní lidé si uvědomují, že ta druhá strana to může vidět zase obráceně.

Jen úplní primitivové jsou si naprosto jisti svou pravdou, aniž by měli potřebu ji podrobovat kritickému zkoumání.

Ti „populisté a extremisté“ se v sobotu znovu sešli na Václavském náměstí v Praze, aby vyzvali Fialovu vládu k demisi. Ta samozřejmě ještě ten zbývajících rok a půl dovládne. Má smysl proti ní těmito protestními akcemi bojovat? A jaké stopy její úřadování Česku zanechá?

Už od prvních velkých demonstrací jsem upozorňoval, že to Fialovu vládu ani nepřiměje k demisi, ani ji nepřiměje k umírněnějším postojům, ani ji neohrozí, ale že ji naopak posílí. Tak teď nesmím do některých médií alternativy. A nechť každý čtenář posoudí sám, jestli to Fialu zničilo.

A co se týče stop zanechaných Fialovou vládou, nezapomínejme, že to není nějaké vybočení z trendu, nýbrž nový normál. Takhle se v téhle zemi bude vládnout tak dlouho, dokud se nezformuje nějaká kontraelita schopná postavit se na odpor. Vládnoucí moc začne být ohrožena teprve ve chvíli, kdy její oponenti budou chytřejší, schopnější, organizovanější, spojení silnější ideologií a tak dále. Schopnější vítězí nad méně schopnými. To je železný zákon dějin.

Chcete změnu? Tak na sobě pracujte tak, abyste byli těmi schopnějšími.

Kontraelita? Opravdu je naděje, že se tu nějaká zformuje? A kdy by k tomu mohlo dojít?

Možná v horizontu pěti až deseti let, ale možná to bude trvat mnohem déle. Je k tomu zapotřebí spousta práce, a ta se neudělá sama.

Asi víte, že jsme už před rokem založili Jungmannovu národní akademii, kde vyučují lidé jako Ilona Švihlíková, Ivo Budil, Petr Drulák, Oskar Krejčí, Martin Konvička a tak dále. Školu otevřenou každému, kdo má chuť na sobě pracovat a dozvídat se nové věci. Ale to je jenom jeden z mnoha dílků do skládačky, na jejímž konci může být širší skupina lidí schopná se porvat o vlastní zemi tak, aby to nebyla jen další variace na sedláky u Chlumce.

Co by naopak měla dělat ve svém zbývajícím čase vládnoucí pětikoalice, aby rekordní nedůvěru voličů dokázala během roku a půl přetavit ve volební vítězství, o němž je Petr Fiala pořád přesvědčen?

Pětikoalice má pořád ještě určitou šanci, že jí volební výsledek umožní pokračovat ve vládnutí. Pokud se podaří protlačit korespondenční volbu, má setrvání u moci téměř jisté. Ale ani bez ní není bez šancí.

Lidová nespokojenost se jen poměrně málo projevuje na volebních preferencích. To je dáno především naprostou neschopností opozice.

Navíc, i kdyby premiéra Fialu vystřídal premiér Babiš, bude dosavadní vládnoucí skupina nadále držet Senát, úřad prezidenta, Ústavní soud, Českou televizi, Český rozhlas, BIS a desítky dalších mocenských institucí.

V souvislosti s tím, jak si Fialova vláda vede v mezinárodních vztazích, jsem se setkal s názorem, že Česká republika žádnou vlastní zahraniční politiku nemá. Přitom zahraniční politika je jednou z mála oblastí, za kterou na rozdíl od jiných sfér nesklízí pětikoaliční kabinet od svých občanů takovou kritiku. Jak ji hodnotíte vy?

Lidé nekritizují zahraniční politiku, protože o ní moc nevědí. A jakou zahraniční politiku by mělo mít území určené k vydrancování? Proč by vůbec mělo nějakou mít? Obávám se, že už přestalo jít o cokoliv jiného, než jestli se pan bakalář Lipavský někde zadarmo nají.

I když se o pětikoalici říká, že nedbá na zájmy svých občanů a upřednostňuje zájmy jiné, pořád je to jen slabý odvar protičeských postojů prezidenta Petra Pavla. Namátkou můžeme zmínit jeho roli prostředníka ve vleklém sporu mezi Lichtenštejnskem a Českem kvůli majetkům, o něž knížectví přišlo v roce 1945 na základě Benešových dekretů. Dále pak jeho návrh, aby se členské státy EU vzdaly práva veta, což znepokojilo koalici i opozici. Do třetice pak jeho návštěva Německa 15. března, tedy ve výroční den okupace zbytku

Československa nacistickým Německem. Koho nám těch 40 procent z oprávněných voličů vlastně dosadilo na Pražský hrad?

Nebyl bych na pana prezidenta tak přísný. Zatím se neobjevily žádné náznaky, že by byl schopen něco tak složitého pochopit. Jeho propaganda sice vyslala do světa zprávu o IQ 107, ale realističtější odhad bude někde pod 85 body. Statistik by řekl: Pod první směrodatnou odchylkou. S tím se dá normálně žít, ale spory o Benešovy dekrety prostě nepochopíte. Navíc pana prezidenta tyhle nudné věci zjevně nezajímají. I když mu napíšu projev, nepřečte si ho předem, takže se potom zadržává, protože těm dlouhým větám nerozumí.

Věnujme raději pozornost jeho silným stránkám – jízdě na motorce, seskokům padákem, vytrvalostnímu běhu, posilovně a animovaným filmům.

ZDROJ: PL